

کد آزمودنی:-----جنسیت:-----تحصیلات:-----وضعیت تأهل:-----نوع گروه: آزمایش ☐ تزل ☐ -----
 تاریخ آزمون:-----
 شرکت‌کننده محترم
 باسلام
 پرسشنامه حاضر، مربوط به طرح / پایان‌نامه مقطع کارشناسی ارشد رشته روانشناسی بالینی است که در دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز تصویب شده است.
 پر کردن این فرم، به معنای رضایت آگاهانه شما برای مشارکت در این پژوهش خواهد بود و پژوهشگر از نتایج بدست‌آمده، برای بررسی‌های مورد نظر می‌تواند استفاده نماید.
 بدیهی است، اطلاعات به صورت محرمانه و بدون نام جمع‌آوری شده و پژوهشگر متعهد به حفظ محرمانگی و رعایت اصول رازداری در قبال شرکت‌کنندگان خواهد بود. شرکت در این پژوهش اختیاری است و ارتباطی با درمان و یا فعالیت شغلی شرکت‌کننده نخواهد داشت.
 در صورت تمایل، جهت کسب اطلاعات بیشتر می‌توانید با شماره 09360410724 تماس حاصل نمایید.
 خواهشمند است دقت و توجه لازم را در جهت پاسخ‌دهی به سؤالات عنایت فرمایید. بهترین گزینه رو انتخاب کنید.

همیشه	اکثر اوقات	گاه گاه	به ندرت	هرگز	لطفاً با توجه به موارد ذکر شده میزان انطباق هر مورد با خود را با یکی از گزینه های روبرو انتخاب کنید:
					۱- وقتی که چیزی را برای دیگران توضیح می دهم، از آنها می پرسم که آیا تا اینجا حرفم را فهمیده اند.
					۲- دیگران متوجه صحبت های من نمی شوند.
					۳- سعی می کنم نظراتم را به روشنی بیان کنم.
					۴- وقتی دیگران در جریان موضوع صحبت من نیستند، بیان عقایدم برایم دشوار می شود.
					۵- وقتی متوجه سوالی نمی شوم، درخواست می کنم که سوال را روشنتر بیان کنند.
					۶- متوجه منظور صحبت دیگران نمی شوم.
					۷- این که از دید دیگران به موضوع نگاه کنم، برایم راحت است.
					۸- حتی وقتی که حواسم جای دیگر است، وانمود می کنم که دارم گوش می دهم.
					۹- ابراز احساساتم برایم دشوار است.
					۱۰- وقتی که حرفی مربوط به موضوع برای گفتن داشته باشم، قطع کردن صحبت دیگران برایم مسأله ای نیست.
					۱۱- وقتی با دیگران حرف می زنم، می توانم از چهره آن ها احساساتشان را بخوانم.
					۱۲- وقتی که می دانم دیگران قصد دارند چه مطلبی را بگویند، زودتر از اینکه تمام کنند جوابشان را می دهم.
					۱۳- وقتی که مجبورم چیزی بگویم که از برداشت ها و واکنش های مخاطب آگاه نیستم، به شدت به هم می ریزم.
					۱۴- می توانم نقاط ضعفم را چنان مخفی کنم که بهانه ای به دست دیگران ندهم.
					۱۵- وقتی که اشتباه کردم، از اینکه اشتباه خود را بپذیرم، نمی ترسم.
					۱۶- بهترین راه برای اینکه به دیگران کمک کنم تا مرا درک کنند، آن است که احساسات، افکار و عقایدم را به آنان بگویم.
					۱۷- وقتی صحبت ها احساس می شوند، میل دارم موضوع را عوض کنم.
					۱۸- وقتی که می فهمم احساسات کسی را جریحه دار کرده ام، از او معذرت خواهی می کنم.

لطفاً با توجه به موارد ذکر شده میزان انطباق هر مورد با خود را با یکی از گزینه های روبرو انتخاب کنید:	هرگز	به ندرت	گاه	اکثر اوقات	همیشه
۱۹- وقتی از من انتقاد می شود، ناراحت می شوم و مقاومت می کنم.					
۲۰- وقتی ناراحت هستم و کسی از من می پرسد که «ناراحت هستی؟» پنهان نمی کنم.					
۲۱- دوست دارم هرچه زودتر به اصل مطلب بپردازم.					
۲۲- وقتی که با کسی صحبت می کنم، سعی می کنم خودم را جای او بگذارم.					
۲۳- وقتی که کسی در پیدا کردن کلمات مناسب مشکل دارد، با کمال میل آنچه که فکر می کنم او می خواهد بگوید، پیشنهاد می کنم.					
۲۴- دیگران می گویند که من صدایم را بلند می کنم (بلند صحبت می کنم)، اگر چه خودم از این موضوع آگاه نیستم.					
۲۵- به طور طبیعی چنین است که در مکالمات، من بیشتر صحبت می کنم.					
۲۶- این طور فکر می کنم که با حضور من مجلس صمیمی تر می شود.					
۲۷- به آنچه دیگران می گویند علاقه مند می شوم.					
۲۸- اگر کسی با من مخالفت کند، احساس ناراحتی می کنم به ویژه اینکه آن شخص تجربه مرا هم نداشته باشد .					
۲۹- وقتی از کسی انتقاد می کنم، مطمئنم که منظورم عمل و رفتار اوست نه خود او، مثلاً به جای اینکه بگویم: «تو دوست خوبی نیستی»، می گویم: «من با این برخورد تو موافق نیستم» .					
۳۰- من قادرم مشکلات را بدون از دست دادن کنترل عواطفم حل کنم.					
۳۱- به هنگام صحبت با دیگران از واکنش عاطفی خودم به آنچه گفته می شود، آگاهم.					
۳۲- تمایل دارم بحث بر سر موضوعات رنجش آور را به تأخیر بیاورم.					
۳۳- قادرم با کسی که احساساتم را جریحه دار کرده است، مقابله به مثل کنم.					
۳۴- از بیان مخالفتم با دیگران اجتناب می کنم، چون ممکن است از من ناراحت شوند.					